К. 39 4 инв. № 959

Търново 4 Февруарий 858.

ейде! миловито Славейче!

Въ Фенерскiй кафезъ.

не пити е бывалъ гласа толко сладкъ никога гозвученъ, колкото ни ся видѣ тая недѣля! Да вы отп[illegible] ты си или да плачешъ подражателны пѣсни на при[illegible] те до конеца — зелде щешъ олухъ! Отъ моя страна пожела[illegible] до колко да ся радвамъ и доколко да ся тъжѫ, надеждыте ни изимаха на той пѫть и при сичката си благодарность на тѣхъ владыцѣ трамна блазна на царкъ, „отъ трѣвъ на глокъ“ Но... буна да ипокоръ! Има време още да патредъ. но пытамъ вы до осела на Народната работа има ли надежда отъ нея барилъ? та какво стана, къдѣ остана? свѣдува ли ся? ще ли ся свѣдува и ще ли ся случи? Да по братко, да по! Инакъ зиѣ за насъ ще и уврежданъ каквото си щешъ. Вы ли, кажи ми друже!

Отъ докордението на ... да ни пише вземи други оборотъ работата, тукъ пытамъ да направимъ благодарителното писмо къмъ Везирина за падението на Неофита, както и видимо и до Капоукахаята та благодарително писмо до п[illegible] което, както ся научавамъ, добрѣ приимъ му сторили, и в сетнѣя султанъ се свило. Пиша ти много работи, но защо не извѣсти Митрополитскыя К. знай ли българскы да чете, отъ де насъ ще това бѣше потрѣбно да знаяхме, ако пратимъ благодарител[illegible] както горѣ ти пишѫ.

Сега, де да тя видя и сѫ. братко знаешъ колко ми е желанието и ревностьта да отворя тукъ П.... печатнiя сѣмъ тукъ да го зафана вече. но вардя и пытамъ да ми му[illegible] доди времето, да ни добрѣ ще сторя сега да го зафана. ты какво казувашъ друже дай ми совѣтътъ си. но самъ него искамъ добрѣ да ся научишъ въ Цариградъ. какви препятствия има да поискамъ срещна какъ могъ да ги премина, какъ да стѫпя по сигурно за да го искарамъ на глава? За все това тебя пытамъ, ты ще ми поступишъ въ това а не други. Да тя видя до

предвидъ.

твой приятель

П. Р. Т. Кисимовъ

отъ тогази ти писахъ и Мар[illegible]
не оставай и него отговоря
приятелски на отъ[illegible]
[illegible]

ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ